

Bublá to, napětí roste. Veterán ČT Bohuš o protestech a příštím roce

parlamentnilisty.cz/arena/rozhovory/Bubla-to-napeti-roste-Veteran-CT-Bohus-o-protestech-a-pristim-roce-723143

12.12.2022 10:50 | Rozhovor

Nespokojenost lidí, která byla znát hlavně v září a v říjnu při protivládních demonstracích, jen tak nevyšumí.

„Naopak, pod pokličkou to bublá, napětí ve společnosti roste,“ říká pro ParlamentníListy.cz Petr Bohuš, který počátkem 90. let pomáhal zakládat novodobé zpravodajství a publicistiku v tehdejší Československé a později České televizi, působil v ní jako šéfredaktor zpravodajství a publicistiky v Ostravě a jako šéfredaktor publicistiky v Praze. Expert na média v Národní radě obnovy tvrdí, že až lidem půjde o život, nebudou potřebovat ČT k tomu, aby se sešli a vyjádřili svou nespokojenost s vládou a médii.



Foto: Hans Štembera

Popisek: Mgr. Petr Bohuš, expert na média Národní rady obnovy

reklama

Co vás přivedlo k rozhodnutí působit jako expert na média v nedávno vzniklé Národní radě obnovy? Čeho byste chtěl v této pozici docílit?

Snažím se pomoci tam, kde je potřeba. Vysvětlovat lidem, že pokud by oficiální média dělala svou práci zodpovědně a profesionálně, nenacházeli bychom se jako Česká republika v současné situaci, politici by u médií neměli zastání, oporu, ochranu, museli by se více snažit a lidem by se mohlo dařit lépe. Média však kryjí počínání či nepočínání vlády, to je zřejmé. Proto jsem se zúčastnil některých demonstrací nebo využil možnost pomáhat prostřednictvím Národní rady obnovy. Kde a komu se co podaří, v jakém spolku či aktivitě, těžko dopředu odhadovat, **je ale potřeba něco dělat**, okamžitě, už dnes je pozdě. Někteří kritikové říkají, že dělat to či ono je nesmysl, není to k ničemu, nic se neprosadí. Dle mého je nesmyslem nedělat nic. Nikdy nevíte, kde a kdy se ta hráz neochoty, ignorance a zvěle jednou protrhne. Důležité je neustále připomínat nesouhlas s tím, co dělá vláda a také média, předávat si energii mezi lidmi. Každý krůček, každé zrnko aktivity každého z nás jsou důležité.

Na demonstraci proti vládě se 3. září na Václavském náměstí podle policie sešlo asi 70 tisíc lidí. Desítky tisíc lidí přišly i 28. září. Pak však začal jejich počet klesat. 17. listopadu pochodovaly protestně k České televizi tisícovky, naposledy 26. listopadu už za pořadatelství Národní rady obnovy byly na Letné už jen stovky lidí. Protestní hnutí se rozměnilo mezi vícero subjektů a podle počtu účastníků na demonstracích skomírá. Mohou si vládní strany mnout ruce, že to, co se pro ně původně jevilo jako hrozba, už vyšumí do ztracena?

Domnívám se, že nevyšumí, naopak, pod pokličkou to bublá, napětí ve společnosti roste. Je přirozené, že na demonstrace průběžně chodilo stále méně lidí. Lidé nahlas vyslovili svou nespokojenost, myšlenky. Někomu to stačilo jednou, jiní byli vytrvalejší, chtěli se setkávat častěji a měli tu možnost, čas a peníze, cesta do Prahy není

levná. Nyní se nacházíme v přechodné fázi než většinové společnosti dojde, že jsme všichni v ohrožení, že už není možné strkat hlavu do písku s pocitem, nějak to přežiju. Napětí ve společnosti bude gradovat. Lidé se začnou spojovat. Víceru subjektů, což je také přirozený vývoj, kdy každý viděl svět tak trochu jinak, budou k sobě nacházet cesty. Hloupost s arogancí politiků a médií se stále více odhaluje a vzdaluje od reality v kontrastu s tím, že se lidé mají stále hůře. Základní potřeby k holému přežití budou sjednocovat společnost.

Fotogalerie: - Vrábelovi věrní





Lze hledat chybu i v organizátorech, že se k lidem informace o demonstracích z médií takřka nedostanou, zatímco spolek Milion chviliek pro demokracii měl ve svém hvězdném období média „zmáknutá“ a především Česká televize dělala jeho akcím propagaci jako málokomu jinému?

Není chybou organizátorů, že se pravda musí prodírat houštinou a lež má otevřené dveře. Že některé neziskovky mají otevřené dveře do hlavních médií. Svědčí to opět o neprofesionalitě některých médií a nedobrych úmyslech některých neziskovek. Pravda se ale nakonec prosadí. Až lidem půjde o život, nebudou potřebovat Českou televizi k tomu, aby se sešli a vyjádřili svou nespokojenost s vládou a médii.

Psali jsme:

Premiér Petr Fiala nedávno prohlásil: „My musíme chránit za každou cenu, a na tom záleží osobně i mně, svobodu slova, projevu, všechny atributy, které ke svobodné společnosti patří, na druhé straně lidé mají právo na to, aby informace byly korigovány.“ Jak by mělo korigování informací vypadat? A máme někde takové právo vůbec zakotveno?

Máme Ústavu, Etický kodex novináře, etické kodexy redakcí, Radu České televize, rozhlasu. Vše je v různých ohledech porušováno, překračováno, odpovědní nedělají svou práci dobře, nedohlížíjí na média, jak by měli, to znamená, že ve svém důsledku přehlížíjí tu více, tu méně porušování objektivitu, vyváženosti a nestrannosti v médiích. Žijeme ve společnosti strachu jako kdysi. Říct svůj názor v současnosti vyžaduje odvalu. Politici na celém světě konají v příkrém rozporu s tím, co navenek říkají, to je typický úkaz, plná ústa o demokracii a skutek utek', vidíme to na každém kroku.

Anketa

Dáte za Vánoce (v součtu výdajů) letos víc než loni?

Ano, víc

8%

Přibližně stejně

22%

Ne, méně

70%

hlasovalo: **10892 lidí**

Lidem se z veřejnoprávních médií zpravidla dostává jedné jediné pravdy, čehož bylo přesvědčivým důkazem covidové období. Odkud mohou vědět, že se věc má ve skutečnosti úplně jinak, nebo na ni existují minimálně dva odlišné názory? Občas zaslechnu jako argument pro něco „Říkali to v televizi“, myšleno v České. Copak lze očekávat, že běžný divák bude o všem, co slyší z obrazovky, pochybovat? K

závažným tématům dostane jednostranné informace a hned ví, co si má myslet. Dá se s tím hnout jinak než tím, že alternativní média dostanou svůj vlastní kanál na veřejnoprávní televizi, jak jste požadoval na demonstraci 28. září na Václavském náměstí?

Stále absurdnější skutečností se jeví fakt, že ovlivňovat veřejné mínění ve společnosti by měla hrstka redaktorů a nikdo jiný. Je hloupé myslet si, že někdo má patent na rozum a jiní musejí poslouchat. O to potřebnější je, aby se do veřejného prostoru prostřednictvím zákona dostával k lidem hlas všech možných médií, alternativních či oficiálních, různých pohledů, skupin ve společnosti. Nikdo nemá právo si tento prostor uzurpovat pro sebe. Je potřeba, aby zaznívaly všechny názory, abychom měli společný prostor pro všechny občany České republiky k utváření myšlenek a závěrů na základě společenského dialogu. Ten musí být vytvořen automaticky bez ohledu na to, zdali v televizi sedí zrovna ten či onen ředitel a redaktor. Východiskem může být kromě jednoho veřejnoprávního kanálu i společná platforma, rozcestník pro všechna alternativní média na jednom místě, aby každý občan věděl, že toto místo existuje a může se tam leccos dozvědět.

Fotogalerie: - Podpora protestujících v Číně





Zakladatel Společnosti pro obranu svobody projevu Daniel Vávra se na půdě Poslanecké sněmovny při veřejném slyšení k petici proti omezování svobody slova na sociálních sítích pozastavil nad tím, že Ministerstvo vnitra připravuje zákon o dezinformacích, který se snaží obcházet Ústavu tím, že si vymyslel, že když někomu omezíte či ztížíte přístup k obsahu, není to cenzura. Půjde u nás v případě jeho přijetí ještě o svobodu slova a demokracií?

Svoboda slova a demokracie u nás již v některých ohledech není. Cenzura je stále hlasitější. V médiích, na sociálních sítích, mezi lidmi, kteří se bojí říkat názory nahlas, v práci i ve společnosti. Autocenzura

je dokonce i mezi zastánci stávajícího režimu, kteří odmítají studovat materiály, zdroje a články odjinud, a sami se tak cíleně ochuzují o vyvážený pohled na svět, přičemž tímto nutně musí zastávat jednostranná stanoviska. Když jim posunete jinou než oficiální informaci, postoj je vždy stejný. To nebudu číst, to mi nepošlejte, říkají. To, co se ve společnosti děje, zavádění cenzury a omezování svobody slova slouží k jedinému cíli, likvidaci opozice a propagaci totality. To nemá s Ukrajinou, bezpečností státu a podobnými tématy nic společného. Tady se oficiálně nemluví o přešlapech vlády, inflaci, drahých energiích a možnostech řešení, stejně tak se nemluví o možnostech léčby u covidu, zdravé výživě, hubnutí, vedlejších účincích vakcín a tak dále. Tady se už tři roky nemluví snad o ničem jiném než o pochybných ideologiích, které s realitou života, logikou a pravdou mnohdy nemají nic společného.



Mgr. Jana Zwyrtek Hamplová

NEZ

senátorka

[Sympatizovat](#) [Profil](#) [Položit dotaz](#) [Odpovědi](#) [Hodnotit](#) [Štítky](#)

Zaujala mě také ta část Vávrova vystoupení, v níž pravil: „Je jedno, co si někteří zastánci cenzury myslí o inteligenci svých spoluobčanů. Všichni mají stejná práva. Předseda vlády, úředník Ministerstva vnitra, český elf, vysokoškolský profesor i paní Vomáčková, co posílá kamarádkám řetězové e-maily. Nikdo nemá žádný speciální statut a právo ostatním cenzurovat informace, protože jsou moc hloupí. Nikde v žádném zákoně se nepíše, že chytřejší lidé,

jako třeba bojovník s dezinformacemi pan Kartous, vystudovaný tělocvikář, má jiná, lepší práva, než paní Vomáčková.“ Jak se vypořádat s tím, že ti chytřejší, ta elita, mají nutkání plebsu „v jeho vlastním zájmu“ pořád něco cenzurovat, omezovat a filtrovat?

Cenzura vyplývá z nejistoty, kdy máte pocit, že neustojíte věcnou diskuzi a sledujete své diktátorské cíle. Z toho, jak pozoruji svět, se domnívám, že náš typ zastupitelské demokracie selhal na všech možných frontách a zřejmě budeme muset přejít do nějaké jiné formy občanské společnosti. Společnosti spolupráce, nikoliv soutěžení a hujerství. Přejít od materialismu k duchovnu. Návratu ke křesťanským tradicím, vyšším cílům. Zdá se, že stále více osobností z různých profesí si to uvědomuje a formuluje do veřejného prostoru, někdy opatrně, ale lze to vyčíst. I obyčejní lidé bez možnosti veřejně vystupovat si uvědomují, že se tady svádí boj dobra se zlem, aniž by to takto formulovali. Že jde o více než v uvozovkách covid, inflaci či Ukrajinu, že dění ve světě má přesah, který ještě jako společnost neumíme docenit.

Co zmohou proti jednostranné mediální a politické masírce jedné jediné pravdy nové senátorky Jana Zwyrtek Hamplová a Daniela Kovářová? Je jejich snažení v horní komoře Parlamentu něčím jiným než bojem s větrnými mlýny, který jim navíc přináší dehonestaci ze strany kolegů i médií?

Paní Jana Zwyrtek Hamplová dává najevo, že je bojovnice. Nebojí se. Je jen otázkou času, kdy se k ní přidají další. Paní Kovářovou neznám, ale věřím, že jeden nebo dva hlasy dokážou mnoho. Z historie víme, že jediný člověk uměl změnit celý svět.

Psali jsme:

[Kdo řekl Fialovi, že na to má právo? Nebo Rakušan... Dan Vávra ve Sněmovně nikoho nešetřil](#)

Nová aplikace, která vás zbaví „dezinformací“.
Bojovníci proti cenzuře ji chtěli vyzkoušet. A
přišel šok

Kdopak to chybí na Jurečkově seznamu
prominentních komunistů?! Velká jména. Petr
Žantovský se ptá proč
Pravá tvář Fialy. Oni se bojí. Exredaktor ČT na
cestu na Václavák



Líbil se Vám tento článek?

Nezávislost naší redakce můžete podpořit peněžitým darem v jakékoliv výši bankovním převodem na účet:

123 - 4175230287/0100

QR kód obsahuje údaje k platbě, výši částky si určete sami.

Redakci PL můžete podpořit i zakoupením předplatného.
Předplatitelům nezobrazujeme reklamy.

Jste politik? Zveřejněte bez redakčních úprav vše, co chcete.
Zaregistrujte se ZDE.

Jste čtenář a chcete komunikovat se svými zastupiteli? Zaregistrujte

se ZDE.

reklama



Článek obsahuje štítky

cenzura , Česká televize , demonstrace , Fiala , média , Vávra ,
Zwyrtek Hamplová , Bohuš

autor: **Jiří Hroník**



Ing. Miloš Zeman byl položen dotaz

superhrubá mzda

Pane prezidente, při Vaší nesporné inteligenci bych rád položil dotaz proč, když mluvíte o znovuzavedení superhrubé mzdy neuvádíte krom A také B. je k tomu třeba přiznat celou anabázi vzniku tzv. superhrubé mzdy, což ve skutečnosti není nic jiného než zdanění již odvedených sociálních pojistek, což ...

Odpověď na tento dotaz zajímá celkem čtenářů:

Tato diskuse je již dostupná pouze pro předplatitele.

Další články z rubriky



16:54 Zeman vs. Drahoš. Firemní sociolog čeká, zda „demokratická“ scéna zopakuje stejnou chybu s Babišem. Tuto

Že je rozhodnuto? Ani náhodou. Firemní sociolog, odborník na komunikaci Vojtěch Bednář pochybuje, že...